



**Tractatus Exegeticus Ad Librum III. Decretalium Gregorii
IX. Contractus in specie secundum rubricarum ordinem
exponens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. I. Quid sit Permutatio? Et quis permutare possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63816](#)

verit, non propterea tota res incidit in commissum, sed sola portio non solventis.

⁴⁰ His Controversis subjungimus illam quæstionem: An, sicut emphyteuta non potest inconsulto domino emphyteus in vendere, ita quoque dominus invito emphyteuta dominium directum alienare nequeat? Responde-

mus, hanc obligationem non esse reciprocam. Ratio diversitatis est, quod emphyteutæ tanti non intersit, cui solvat, quanti proprietarii, quem sibi obligatum habeat. Zoëf. ad tit. locat. num. 59. Hartmannus Pistor. part. n. quæst. 22. n. 17. & de praxi Austriae testatur D.D. Finsterwalder cit. lib. 2. Observ. 46. num. 2.

T I T U L U S X I X.

De Rerum Permutatione.

Cum de Contractibus onerosis agere instituerimus, permutatio nobis prætereunda non est, quippe cui inter illos merito primus locus defertur, quoniam antiquissimis temporibus ante inventam pecuniam commercia per illam solam exercebantur, ut ex Tacito probat Puffendorff. de J. N. & G. lib. 5. cap. 5. num. 1. & constat ex §. 3. Inst. de Empt. subjungimus autem hunc Contractum ideò contractui locationis conductionis, quod is non minorem cum emptione venditione affinitatem habeat, quam locatio, & conductio, ita, ut inter veteres Juris-Consultos dubitatum fuerit, idémne esset Permutatio, quod emptio venditio cit. §. 3. Inst. de Empt. & Vend. eique vicina dicatur in l. 2. ff. b. t. l. 2. C. eod.

§. I.

Quid sit Permutatio? Et quis permutare possit?

S U M M A R I A.

1. Permutatio describitur. 2. 3. 4. Data definitionis particulae exponuntur. 5. Permutatio in multis converit cum emptione venditione. 6. Et itidem in multis differt. 7. Putant aliqui Permutationem differre, & esse alium à Contractu innominato do, ut des. 8. Sed melius alii sentiunt, qui nullum discrimen admittunt. 9. Quinam permutare possint?

Per-

Permutatio, germanicè ein Tausch utut vetustissimus negotiandi modus sit, utpote eo tempore frequentatus, quo pecunia usus nondum esset, l. 1. ff. de contrab. empt. nequid tam exolevit, sed multum adhuc hodie in foro usum habet; unde describitur, quod sit Contractus innominatus, Juris gentium, bona fidei, quo res propria ita datur, ut alter rem propriam vicissim det.

Dixi I. Contractus innominatus quia, et si permutatio certum nomen habere videatur, illud tamen nimis generale est, ita ut de plerisque aliis Contractibus putè venditione, locatione &c. specificum nomen habentibus prædicari possit, ideò non obstante hoc speciali permutationis nomine, adhuc Contractibus innominatis merito accesset. Nec quidquam facit, quod in §. 2. Inst. de Empt. permutatio dicatur propria species Contractus quia id intelligendum est de propria specie Contractus innominati. D.D. Fleck in Bibliothec. jur. lib. 3. tit. 3. num. 2.

Dixi II. Quo res propria ita datur &c. unde colliges, Permutationem, non minus, ac alios Contractus innominatos rei traditione perfici. l. 1. §. 2. ff. b. t. deinde quod res propria tradi debeat: rem alienam si quis dederit, contractui haudquaquam fatisfactum est: agitur enim utrinque de dando, sive de dominio transferendo, & ideo etiam, antequam res tradita evincatur, eo nomine agi potest, & alter, qui rem propriam dedit, potest eam quasi causa data, causa non secuta condicere. l. 1. §. 4. ff. b. t. re tamen aliena tradita usucandi conditio in accipientem transferatur l. 4. §. 17. ff. de usucap. Böhmer.

ff. ad b. t. num. 3. Huberus ibidem in fine.

Hodie, cùm ex quolibet Pacto nudo tam de Jure Canonico, quam moribus Germaniæ efficax detur actio, idem operatur consensus de permutando, quod ipsa permutatio, subsecuta rei traditione, nec poenitentia locus ex parte illius, qui Contractum implevit, amplius superest. Vid. Stryk. h. tit. §. 1. & in Cautel. Contract. sect. 3. cap. 5. §. 5.

Permutatio in multis convenit cum emptione, venditione (ut suprà diximus) & ideò illa pacta, quæ emptioni venditioni adjici possunt, etiam in permutatione locum inveniunt, ac insuper ex hoc Contractu evictio præstatur. l. 1. C. b. t. & ob vitia rei latentia ex adilitio editio agi potest. l. 19. §. 5. ff. de adilit. edit. quia utriusque par ratio est, transferendi scilicet dominii; ratio enim naturalis dictat, ne, qui rem morbidam pro sana dedit, locupletetur cum alterius injuria. Schilter. exercit. 34. §. 7. quin etiam, si alteruter permutantium enormiter laesus est, ad rescindendum contractum jus agendi habet. Böhmer. ad ff. b. t. num. 6. Harpprecht ad §. ult. J. de Empt. & vend. num. 147. Retractus tamen gentilitius in permutatione locum non habet. Frid. in Constat. de Jure Prætimys.

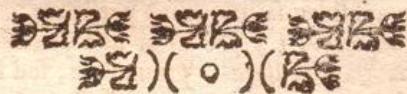
Differt autem rursus in multis ab emptione venditione. I. Quod hic sit contractus nominatus, ille innominatus. II. Iste solo consensu, ille non nisi rei traditione (spectato scilicet jure Romano) perficitur. III. In emptione vendor non præcisè obligatur, rem propriam dare, sed sufficit, modo vacuam rei possessionem tradat. l. 25. §. 1. ff. de contrab. Empt. in permutatione vero

necessè est, res propria ut detur. *I. r. §. 1. 2. §. 3. ff. b. t.* IV. Quod in emptione non transeat dominium rei venditæ in emptorem, nisi pretium fuerit solutum, vel fides de eo habita; in permutatione verò per traditionem rei transfertur dominium, et si ab altera parte Contractus nondum sit impletus *d. l. 1. §. 4. ff. b. t.* ubi dicitur, quod condic̄tio competat illi, qui ex parte satisfecit, quasi re non secuta; condic̄tio autem datur *non domino*, & colligitur ex *I. 4. C. eod.* plures alias differentias assignat Knipschildt de Contract. Exercit. 12. Quest. 6. nobis has retulisse sufficiat.

An Permutatio differat à Contractu innominato *do, ut des*, quæritur? Multi reducunt eam quidem ad contractum innominatum *do, ut des* non in specie talem, sed genericè consideratum, quatenus Contractus *do, ut des* dividitur in permutationem, & in contractum *do, ut des* in specie talem, à quo illam differre existimant, quod ibi detur una species, pro specie alterius generis, v. g. *equus* pro *bove*, vel res certa pro re incerta ut *bos* in specie, pro *equo* in genere, vel *equus* in genere, pro *bove* in genere. In permutatione verò detur una species pro altera specie ejusdem generis v. g. *equus* pro *equo*. Et hanc differentiam colligunt ex *I. 5. C. b. t.* & aliis locis, ubi, dum mentio permutationis fit, simul etiam Vicariæ præstationis speciei pro specie fit.

Sed meritò ab Antonio Perez in *C. 8 ad b. t. num. 5.* Knipschildt d. Exercit. Quest. 4. cum aliis tanquam iautile commentum rejicitur. Nullam ergo intercedere differentiam inter permutationem, & contractum *do, ut des*, defendimus, & probamus ex *I. 5. §. ff. de Præscript. verb.* ubi exp̄se dicitur, quando res pro re datur, non esse *venditionem*, sed *permutationem*, & tamen in fine ejusdem §. subjicitur, postquam explicatus est hic Contractus permutationis explicatum, esse contractum *do, ut des*: ergo gratis inter utrumque distinguunt AA. Confirmatur ex *I. 1. ff. b. t.* ubi semper rei mentio fit in genere, nunquam in specie, & adhuc apertius ex *I. 7. C. b. t.* ubi utrinque genus datum fuit, frumenti scilicet certa modiatio pro olei designato pondere, & tamen ibi hic Contractus ab Imperatore permutatio vocatur. Contraria, cùm tanti non sint momenti, præterimus. Dispuncta reperies apud Knipschildt d. Exercit. 12. Q. 4.

Permutare possunt omnes eo modo, quo vel absolutè, vel secundum quid rem, aut jus suum alienare possunt. *I. 4. C. de Prædiis Minor. I. 1. §. 3. ff. b. t.* vel, qui ex dispositione juris loco domini habentur, cap. 6. de Except. ut sunt Prælati cap. 8. de Reb. Eccles. non alien. Nov. 7. cap. 2. §. 1. Tutores, & Curatores, qui adhibitis præscriptis folennitatibus permutare non prohibentur. *d. l. 4. C. de Præd. Minor.*



§. II.